

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Földrengés futószalagon

Hajasi Tosihiko a sztoikus nyugalomról

Rendezett sorok, semmi pánik, jele sincs erőszaknak – így számolt be a világsajtó a japán társadalom reakciójáról a katasztrófák után. A tegnapi, 7,1-es erősségű újabb földmozgást is megfelelő gyakorlattal vették tudomásul, a rengések idejére bebújtak az asztalok alá, aztán mindenki folytatta a munkáját.

Palanovics Norbert TOKIÓ | Népszabadság | 2011. április 12. | nincs komment

Egyperces csenddel adóznak a rendőrök a fukusimai prefektúrához tartozó Minamisomában

Reuters - Kim Kyung-Hoon

Elrendelték, majd lefűjték a szökőárriadót, aztán tovább folytatták az evakuálást a fukusimai atomerőmű körzetében. De vajon milyen hatással voltak az elmúlt hetek eseményei a szigetország társadalmára? És minek köszönhető a sztoikus nyugalom? Erről kérdeztük a téma egyik szakértőjét, a kiotói Doshisha Egyetem professzorát, Hajasi Tosihikót, aki az 1995-ös, hatezeröttszáz áldozattal járó, Richter-skála szerinti 7,1-es kobei földrengés társadalomra gyakorolt hatását kutatja és oktatja.

A nyugati média csodálkozva számolt be arról, hogy a japánok pánik nélkül, rendezetten és viszonylagos nyugalommal viselik a katasztrófa utáni helyzetet. Hajasi megerősíti: a szigetországi emberek alapjában kerülik a szélsőséges megnyilvánulásokat. Ez válsághelyzetben különösen igaz. A professzor úgy látja, hogy a sztoikus reakció két okra vezethető vissza. Az egyik, hogy Japánban az emberek nagyon közel élnek egymáshoz: átlagosan mindössze ötvenkilenc méterre, míg az USA-ban kétszázra. A japánoknak így muszáj tekintettel lenniük a „szomszédjukra”. Azt is tudják, hogy milyen hatást vált ki, ha valaki ebben a közegben extrém módon viselkedik, kiabál, vagy például elkezd fosztogatni. A kis és sűrűn lakott országban mindenki egy hajóban evez. Hívhatjuk ezt

Földrengés futószalagon

Hajasi Tosihiko a sztoikus nyugalomról

Rendezett sorok, semmi pánik, jele sincs erőszaknak – így számolt be a világsajtó a japán társadalom reakciójáról a katasztrófák után. A tegnapi, 7,1-es erősségű újabb földrengést is megfelelő gyakorlattal vették tudomásul, a rengések idejére bebújtak az asztalok alá, aztán mindenki folytatta a munkáját.

Palanovics Norbert TOKIÓ | Népszabadság | 2011. április 12. | nincs komment

akár „felvilágosult önérddeknek” is – magyarázza a professzor. A nyugodt hozzáállás másik oka, hogy a japánok inkább alkalmazkodnak az anyatermészethez, mintsem harcolnának ellene.

Hajasi emlékeztet rá, hogy az 1995-ös kobei földrengés után az ország minden tájáról másfél millió fiatal jelentkezett önkéntesnek. Egy részük bevallotta, hogy ekkor tapasztalta meg életében először azt, hogy milyen másoknak segíteni, s ebben életük új értelmét találták meg. A professzor szerint most is hasonló dolgok történnek. A különbség annyi, hogy Kobéhoz képest a mostani katasztrófa sokkal nagyobb területet érint, így az önkéntesek logisztikai kihívásai is nagyobbak. Attól azonban nem tart, hogy a fukusimai atomkatasztrófa felemás kezelése miatt az emberek kiábrándulnak az állami intézményekből. Épp ellenkezőleg, szerinte a katasztrófa vissza állítja a kölcsönös bizalmat.

Ám lehet egy nem várt következménye is a tragédiának: a Tokió környéki áramkimaradások miatt sok munkavállaló „időben” jár haza, és nem túlórázik. Ennek következtében sok család átértékeli majd a munka és a szabadidő egyensúlyát. A katasztrófák után gyakran még a születések számának növekedését is megfigyelik a szakemberek, ami most fontos lenne az elöregedő japán társadalomban.

Hajasi szerint a katasztrófaméretét valójában az mutatja meg, hogy megfelelően tudják-e kezelni a romeltakarítást és az újjáépítést. Ha egy ekkora katasztrófával néhány új intézkedés bevezetésével megbirkózik az ország, akkor nincs baj a társadalommal. Ha azonban rendkívüli, eddig nem látott, radikális intézkedésekre van szükség, akkor nagy a baj. „Én mindezek ellenére is remélem, hogy alapvető változásokat hoz a katasztrófa utáni újjáépítés, amire régóta szüksége lenne már az elöregedő Japánnak” – teszi hozzá. A professzor a tanulságokra is felhívja a figyelmet: reméli, hogy a következő generációk jobban fognak törődni a másikkal. Megfontolják, hogy mi az élet értelme, és megpróbálják megérteni és elfogadni a társadalmat, amiben élnek. Miként az USA-ban történt azzal a generációval, amelyik átélte a nagy gazdasági válságot.

Névjegy

HAJASI TOSIHIKO 1943-ban született.

Doktori diplomáját a kaliforniai Stanford Egyetemen szerezte, jelenleg pedig a kiotói Doshisha Egyetemen oktat politikai gazdaságtant. Segédkezett a város és a Kobe környéki régió újjáépítési tervének kidolgozásában is.

Számos könyvet írt, a japán televízió és a vezető napilapok rendszeres kommentátora. Hobbija a klasszikus zene.

Címkék: Japán , katasztrófa , földrengés , Fukushima

Kapcsolódó cikkek: [Kevés a tartály a fertőzött víznek](#) | [Csapáskezelés](#) | [Godzilla és a japán áramszolgáltató kabalafigurája](#) | [Szarkofágot építhetnek Fukusimán](#) | [Fukusima: megingott a bizalom](#)

いいね！

Maya Wazumiさん、他6人が「いいね！」と言っています。

Földrengés futószalagon

Hajasi Tosihiko a sztoikus nyugalomról

Rendezett sorok, semmi pánik, jele sincs erőszaknak – így számolt be a világsajtó a japán társadalom reakciójáról a katasztrófák után. A tegnapi, 7,1-es erősségű újabb földmozgást is megfelelő gyakorlattal vették tudomásul, a rengések idejére bebújtak az asztalok alá, aztán mindenki folytatta a munkáját.

Palanovics Norbert TOKIÓ | Népszabadság | 2011. április 12. | nincs komment
